

Llibres prohibits per ambaixadors

Autor: Francesc Garrido i Costa

Data de publicació: 20-10-2016

En Cesc Garrido ens fa veure com la intervenció de l'ambaixada espanyola perquè no es presenti un llibre d'En Sánchez Piñol a Utrecht al 2014, té els seus antecedents al segle XVII

Potser tingueu en ment l'episodi ocorregut el dia que l'Institut Cervantes d'Utrecht, a Holanda, va cancel·lar a última hora la presentació del llibre «Victus» d'Albert Sánchez Piñol, que l'autor havia de fer el dijous dia 4 de setembre del 2014 a la tarda a la seu holandesa de la institució espanyola.

Segons les notícies de diferents diaris sembla que "va ser la pròpia ambaixada qui va comunicar la suspensió de l'acte".

És nou que un ambaixador espanyol s'immisceixi a la vida cultural i literària d'un país estranger quan un autor toca un tema que no agrada als capítosts de les Espanyes?

No és nou. El que va passar a Utrecht és una pràctica que té una llarga tradició.

He trobat un document de principis del segle XVII que mostra com l'ambaixador Antonio Velasco demana al rei d'Anglaterra que cremi un llibre i sancioni l'autor que havia escrit uns versos que atacaven Espanya.

El document trobat és una carta del mateix autor censurat, anomenat Antonio di Nicolo Foscari, ambaixador venecià a Anglaterra, dirigida al Duc i al Senat.

March 29. Original Despatch, Venetian Archives.801. Antonio Foscari, Venetian Ambassador in England, to the Doge and Senate.

The Secretary of Spain went to Court with a letter from the Ambassador to the King. He begs the King to read the little book which accompanies the letter and then he will see things that will move him to burn it and punish the author. If his Majesty did not act thus, the world would think he was no friend, but rather despised the King of Spain. The book contained the verses I wrote about this day week. The King's answer was that he was not at all surprised at the complaint; for the very day the book was published it fell into his hands by chance, and he lighted on the verses attacking Spain. He at once sent for the High Chancellor, who is also Chancellor of Oxford, and told him to remove the verses and to punish the author. He promised to renew the order and to prove that he will not endure that his peers should be insulted. The letter was written in French and addressed "A Monsieur Don Alonso de Velasco, Ambassador of Spain." The Secretary took away with him the instructions to the Chancellor, which the Spanish Ambassador forwarded, but though the book has been prohibited it is still sold freely, nor is any alteration made in it. The Ambassador told me that when he saw the King he would lodge a complaint, as he could not pass over so grave an offence so publicly given. I have received despatches informing me about the Uscocks and the Emperor's promise to remove them from Segna. As to whether there is any league between the Dutch and the Turk, on the King's return I will endeavour to find out from him himself. I am generally assured that the Dutch Ambassador at the beginning of his negotiations, finding all the other Ambassadors against him, in order to make headway, did make vigorous offers of aid against Spain, but not against any other power. The Spanish Ambassador has not yet spoken to Glover. I think I can assure your Excellencies that the Dutch have never promised aid against any but Spain.

London, 29th March, 1613.

From: 'Venice: March 1613', Calendar of State Papers Relating to English Affairs in the Archives of Venice, Volume 12: 1610-1613 (1905).

<http://www.british-history.ac.uk/report.aspx?compid=95715&strquery=Alonso+Velasco>

Traducció que jo en faig:

«El secretari d'Espanya va ser a la Cort amb una carta de l'ambaixador al rei. Li demanà al rei (d'Anglaterra) de llegir el llibret que acompanya la lletra i després veurà coses que el mouran a cremar el llibre i sancionar els autors. Si Sa Majestat no actuava així, el món pensaria que ell no era amic, sinó que menyspreava el Rei d'Espanya. El llibre contenia els versos que vaig escriure sobre aquest dia de la setmana.

La resposta del rei va ser que no estava gens sorprès de la queixa; el mateix dia que es va publicar el llibre va caure a les seves mans per casualitat, i ell va veure els versos que atacaven Espanya.

De seguida va manar a buscar el Gran Canceller que es també el Canceller d'Oxford, i li va dir de treure els versos i castigar els autors.

Es va comprometre a renovar l'ordre per demostrar que no suportarà que els seus iguals siguin insultats.

La carta va ser escrita en francès i es va dirigir a "Monsieur don Alonso de Velasco, l'Ambaixador d'Espanya". El secretari va portar les instruccions al Canceller que l'ambaixador espanyol va trametre, però, tot i que el llibre ha estat prohibit, encara es ven lliurement, sense qualsevol modificació introduïda en aquest. L'ambaixador em va dir que quan ell va veure el rei havia de presentar una denúncia, ja que no podia passar per alt una ofensa pública tant greu.

Londres, 29 de març 1613».

Una vegada llegida i entesa la carta només em resta dir que jo sospito que la diplomàcia espanyola es va venjar de Foscari. Hi ha un episodi a la vida de l'ambaixador venecià que em resulta xocant i estrany.

La història oficial diu:

Un dels secretaris de Foscari el va denunciar al Consell dels Deu, acusant-lo de vendre secrets d'Estat a l'enemic mortal de Venècia en aquell moment –Espanya–.

Foscari va ser cridat a tornar a Venècia immediatament. A la seva arribada va ser tancat a la presó, on va romandre durant tres anys, mentre que la investigació sobre les denúncies tenia lloc.

Foscarini va ser degudament posat en llibertat després de ser trobat "no culpable" (30 juliol 1618). No hi havia cap taca al seu full de serveis. Dos anys més tard va ser triat senador (1620).

<http://www.executedtoday.com/2008/04/20/1622-antonio-di-nicolo-foscarini/>

Francesc Garrido i Costa